

خواندنگان دازی

آن که بداند چطور، توانست آن راخواد و چنین خواند: «به اقتضای طبیعت رفتارکن!» آن گاه دخترک یک قل دو قلی در سرکرد و دانست که طبعش مانند شاه عقرب ثروت را بر وجودان بسی برتری داده و او بیهوده این سال‌ها طبیعتش را سرکوب نموده است، فلذًا در قل اول با یاری پدر جان برات‌های برج سازان و جواهریان بددهان و بی اعصابِ مأمور به دستی را که دستبند به دست بر آستان ایستاده بودند، پاسید و برات آن‌هایی که با ادب بودند و دستبند نداشتند به گوشه‌ای حواله کرد! در قل دیوم طرح سامان‌دهی دواخانه را با استفاده از تجارت ارزشمند شاه عقرب آغازید: «قیمت‌ها روزانه آپدیت شد، ریزترین اختلاف قیمت اقلام در بیمه‌جات تا اطلاع ثانوی وابدی دریافت شد، به گسترش روابط دیپلماتیک با قیمت‌گذاران ارجمند و شرکت‌های کولبری دواجات همت گمارد و پیش

■ کدوی قل قله زن (۲)*

ذکریای شاکی یا همان مدیر شرکت پخش سراسری، ادامه مطلب کدوی قل قله زن را برایمان نگاشته‌اند، داستان این بار ایشان را با هم می‌خوانیم:

«...چون دواچی خانم ورشکسته گریان عریضه به نزد پدر جان پرتوان برد، جناب پدر برآشافت و غرید: «ای جان پدر! سالیان مدیدی است که خلائق پدرت را "شاه عقرب" می‌نامند آن هم فقط به اقتضای طبیعتش! آن وقت دخترکم به جای عقربک به موش‌موشک آب کشیده می‌ماند! رو بر کدوی قل قله‌زن نشین، به حجره بازگرد تا گام به گام قل قل وارانه را به تو بیاموزم!» پس عطارالملوک به حجره بازگشت و "لوح زمرد" شاه عقرب را بر میز کارش یافت. بر "لوح شاه عقرب" نوشته‌ای با خطی عجیب بود که کسی توانایی خواندنش را نداشت، ولی دواچی خانم بدون

و به سوددهی رسید تا همچون پدربزرگوارشان شاه عقرب به تأسیس دواخانه‌جات زنجیره‌ای و فتح و اجاره دواخانه دارالشفاچات نظامیه‌جات برخیزد...! از آن سوی آن دسته از شرکت‌های کولبری دواخانه‌جات که هم ریشگی دیرینه‌ای با بیمه‌جات داشتند برای جبران دیرکرد جریان سرمایه‌ای به تأخیر انداختن بیشتر پرداخت بیمه‌ها را ادامه دادند و سایر شرکت‌ها نیز ریشه‌های دیگری جُستند تا بازی زنجیره‌وار دست در جیب یکدیگر با قدرتی وصف ناپذیر ادامه یابد، تا شاید که روزی با "تبییری" تازه "امیدی" نو "اصلاح" این چرخه معیوب حاصل گردد...!

«ذکریای شاکی»

* با توجه به قدرت بسیار قوی بیمه‌جات بسیار محترم و بازوی بسیار بی زور ذکریای شاکی و رعایت اصل بی‌طرفی و اصولاً چند وجهی بودن نظاره یک موضوع، تصمیم به خودزنی گرفته و داستان را از جایی ادامه می‌دهیم که کدوی قل قله زن بر عکس می‌چرخد...!

از آغاز ۷ سال و اندی قحطی، انبارها را از دواخانه خوش شرایط لبریز کرد، بازرسان بسیار بسیار مظلوم بیمه‌جات و صدارات دواخانه را تکریم‌ها نمود، چرا که بزرگی فرموده بودندی: سه چیز بی سه چیز، پایدار نماند، دوتایش یادمان نیست ولی سومش "ملک بی‌سیاست" باشد سعدیا!» بعد دوربین‌هایی پیدا و پنهان پیرامون دواخانه نصباند تا پرسنل خاطری و سالمی که با اندک دستمزدی به کار گرفته بود، تکان نخورند و صندوق امانات پول‌ها در امان قرار گیرد ...

قل سیّوم، قل عمقانیدن فونداسیون مالی بود، پس برات‌های نیاسیده کولبران دواخانه را همان‌طور به حال خود رها کرد و گامبی ضربدری خرید از چهل شرکت کمال یافته کولبری دواخانه آن‌هم بدون پرداختن بدھی را به کار گرفت؛ و این‌گونه بود که پس از سه قل اساسی و به کار گرفتن جریان سرمایه‌ای شرکت‌ها به نفع خود راه جبران خسارت بیمه‌جات در دواخانه را آموخت

